

Nr 635

Av herr Hedlund m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 25, angående godkännande av Sveriges anslutning till konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen, m. m.

Konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) markerar ett nytt skede i det ekonomiska samarbetet i Västeuropa. Den härmed ändade epoken inleddes med Marshallhjälpen, på vilken grund OEEC med framgång fortsatt strävandena till ett utvidgat ekonomiskt samarbete. Med EFTA-konventionen åsyftas, att det inbördes varuutbytet och därmed den ekonomiska utvecklingen i Västeuropa skall kunna främjas ytterligare på grundvalen av en sund konkurrens mellan de sju medlemsstaterna. Enligt artikel 2 av konventionen skall sammanslutningens syfte härvid vara "att inom sammanslutningens område och inom varje medlemsstat främja en jämn ekonomisk expansion, full sysselsättning, ökad produktivitet och ett rationellt utnyttjande av tillgångar, finansiell stabilitet och fortlöpande förbättring av levnadsstandarden". Denna målsättning synes oss helt vara i överensstämmelse med strävandena i vårt land.

Men EFTA-konventionens tillkomst är också ett tecken på att det i Västeuropa alltjämt existerar spänningar som utgör hinder i det ekonomiska samarbetet. Det måste beklagas, att överenskommelse inte kunnat träffas om bildande av ett västeuropeiskt frihandelsområde. Förekomsten av två ekonomiska grupperingar, sex- och sjustatsområdena, kan inte på längre sikt vara gagnelig vare sig för utvecklingen inom det västeuropeiska handelsområdet eller för området roll i världsekonomin. Det måste därför hälsas med tillfredsställelse att konventionen så klart ådagalägger en strävan att bygga vidare på OEEC-traditionens grund och framför allt att genom förhandlingar med sexstatsgruppen söka uppnå en vidare lösning av frihandelsproblemen. Likaså måste konventionens betoning av världshandelns harmoniska utveckling hälsas med tillfredsställelse. Särskild vikt måste enligt vår mening läggas vid att frihandelssammanslutningens konstitution blir fullt förenlig med fria staters krav på suveränitet och oberoende. Ur denna synpunkt är det väsentligt att det högsta beslutande organet, rådet, genom majoritetsbeslut kan vidtaga åtgärder för att säkra en medlemsstats rätt och intressen, medan det däremot fordras enhällighet i fråga om beslut som innebär förpliktelser för medlemsstaterna. Därigenom uttryckes varje enskild medlemsstats ansvar, och vidare garanteras

en fri samverkan medlemsstaterna emellan inom den större enhet som frihandelssammanslutningen utgör.

Ur svensk synpunkt måste dessa grundläggande drag i konventionen hälsas med tillfredsställelse. En medveten strävan att stå utanför politiska blockbildningar är en grundval för svensk utrikespolitik. En sådan grundsyn måste självfallet återspegla sig på angränsande områden, såsom försvarspolitik, handelspolitik o. s. v. Det måste eftersträvas att handelsförbindelserna inte utvecklas på sådant sätt att vi blir direkt beroende av en viss ekonomisk-politisk maktkonstellation. Vidare måste uppmärksammas att vår försvarspolitik förutsätter en viss grad av beredskap på det ekonomiska området. Härvid är det av betydelse att samarbetet mellan medlemsstaterna på jordbrukets och fiskets områden regleras av särskilda bestämmelser. Konventionens stadganden synes oss möjliggöra ett fullföljande av vårt lands strävanden i dessa avseenden, även om det i betydande utsträckning är en fråga om hur bestämmelserna mera konkret skall tillämpas.

Vid fortsatta strävanden till samordning av sex- och sjustatsblockens handelspolitik måste därför enligt vår mening målsättningen vara att söka förverkliga de ursprungliga planerna på att till sexstatsmakternas tullunion ansluta andra OEEC-länder inom en frihandelszon. Därigenom kan för vårt vidkommande bättre möjligheter bevaras att inom landet upprätthålla en tillräckligt differentierad produktion för tryggande av en nödvändig självförsörjning. Vårt geografiska läge och i anslutning därtill vår traditionella alliansfria utrikespolitik måste vara de självklara utgångspunkterna för våra strävanden vid fortsatta förhandlingar om samarbete mellan de båda handelsblocken.

Konventionens bestämmelser om etableringsfrihet är av särskild betydelse. Den kräver vissa ändringar i den lagstiftning som reglerar utländska personers rätt att äga företag och naturtillgångar i vårt land. Frågan om utländska intressens inflytande i vårt land och dess näringsliv aktualiseras sålunda. Frihandelsprincipen kan — om man skall få största möjliga positiva effekt — inte avgränsas till det egentliga varuområdet utan måste följas av erforderlig frihet på kapitalanvändningens och äganderättens områden. Enligt vår mening är det den allmänna ekonomiska politikens uppgift att motverka såväl statliga som privata maktkoncentrationer och tendenser till sådana inom näringslivet. Mot en sådan bakgrund hyser vi inga principiella betänkligheter mot EFTA-konventionens innebörd i detta avseende. Vi förutsätter dock att ifrågavarande lagändringar föregås av en synnerligen noggrann prövning och att befogade undantag göres i enlighet med konventionens artikel 18 om undantagande i säkerhetssyfte.

De alliansfria länderna inom EFTA torde ha den största anledningen att även i övrigt särskilt beakta undantagsbestämmelserna i säkerhetssyfte.

För deras vidkommande är möjligheten till ett nationellt försvar ett livsvillkor. Ur svensk synpunkt är det därför angeläget att dessa bestämmelser icke avgränsas till det rent militära området. Skall det svenska försvaret kunna fylla sin uppgift fordras även en ekonomisk beredskap. Detta måste från svensk sida ägnas stor uppmärksamhet vid de överläggningar och beslut som enligt konventionen skall äga rum i fråga om jordbruksprodukterna. Vårt lands försörjningsberedskap får icke äventyras. Men även andra svenska näringar spelar stor roll ur dessa synpunkter. Det är angeläget att dessa bevaras vid erforderlig styrka och icke blir föremål för en otillbörlig nedskärning till följd av konkurrensen utifrån. Självfallet bör därvid positiva åtgärder för att främja dessa näringar komma i första hand. Utnyttjandet av konventionens undantagsbestämmelser och skyddsregler bör komma i andra hand.

Konventionen innebär, att medlemsstaterna under övergångstiden fram till 1970 successivt skall avveckla sina tullar och kvantitativa restriktioner i sin inbördes handel med industrivaror. Jordbruksvaror, till vilka trädgårdsnäringens produkter i stort sett hänförts, och fiskeprodukter omfattas sålunda icke av dessa bestämmelser. Den särställning, som jordbruks-, trädgårds- och fiskerinäringarna intar såväl i flertalet medlemsstaters interna ekonomi som i det internationella handelsutbytet, gör detta undantagande nödvändigt. Till sitt praktiska innehåll kan konventionen betraktas som ett ramavtal. Ramen är given genom de allmänna successiva avvecklingarna av tullar och kvantitativa restriktioner. En snabbare avveckling än den som nu stadgas i konventionen skall emellertid eftersträvas. Vidare skall gränsdragningen mellan industrivaror och undantagsvaror å bilagorna D och E fortgående övervägas. Även ursprungsreglerna skall fortlöpande prövas i syfte att få till stånd en liberalare handel.

Konventionen anger alltså — fränsett de s. k. undantagsreglerna — en viss minimigräns för liberaliseringen, vilken man dock skall söka överskrida. Det ligger i sakens natur att ändringar i konventionsreglerna m. m. till betydande del kommer att ske successivt genom olika åtgärder, som var för sig inte är av så genomgripande natur. I vissa fall kan det emellertid bli beslut av betydande räckvidd. Detta gäller främst möjligheten till en snabbare tullavveckling än vad som nu angives i artikel 3 och möjligheten att utöka förpliktelsen att avveckla tullar till att omfatta vara eller varor, som nu hänförts till jordbruks- och fiskeprodukter. Departementschefen har framhållit att biträdande av sådana beslut för Sveriges vidkommande får göras beroende av riksdagens godkännande. Vi vill kraftigt understryka detta uttalande. Vi förutsätter därjämte att även andra beslut inom EFTA av betydande omfattning kommer att underställas riksdagen.

Det är angeläget att riksdagen får tillfälle att på ett tillfredsställande sätt följa utvecklingen inom EFTA och ange allmänna riktlinjer för de

svenska ståndpunktstagandena. Enligt vår mening bör detta kunna ske genom att Kungl. Maj:t årligen avlämnar en redogörelse för vad som under närmast föregående år förekommit inom EFTA.

Ur vissa synpunkter hade det helt naturligt varit önskvärt, att konventionen fått en annan utformning med avseende på vissa detaljfrågor. Den första avvecklingen av tullar och kvantitativa restriktioner — med 20 procent — skall ske redan den 1 juli i år. Det hade enligt vår mening varit till fördel om något längre tid stått till förfogande före denna första avveckling. Medlemsstaterna hade då i förväg kunnat vidtaga anpassningsåtgärder i större utsträckning. Angelägenheten av att man tillvaratar möjligheterna till samverkan med sexstatsunionen och sålunda redan från början anpassar sig till tullsänkningsschemat inom densamma synes emellertid motivera de relativt vittomfattande åtgärderna i inledningsskedet.

Särskilda svårigheter synes oss kunna uppstå genom att vissa jordbruksreglerade varor skall behandlas som industrivaror, vilket bl. a. innebär, att gällande införselavgifter vid import från övriga medlemsstater successivt måste avvecklas. Såväl jordbruket som livsmedelsindustrien kan härigenom tillfogas skada. Vidare skall uppmärksammas, att vissa fiskeprodukter, främst djupfrysta fiskfiléer och fiskkonserver, hänförs till industrisidan. Utvecklingen på detta område motses med oro inom fiskerinäringen.

Såsom framhålles i propositionen är konventionen resultatet av ingående förhandlingar mellan de sju medlemsstaterna. Skiftande förhållanden och intressen, som föreligger hos de enskilda medlemsstaterna, har nödvändiggjort kompromisser. Konventionen måste sålunda betraktas som en sammanhängande helhet. Om densamma skall kunna träda i kraft på sätt som avsetts, synes i nuvarande läge ändringar icke kunna vidtagas i konventionstexten. Vi tillstyrker därför godkännande av Sveriges anslutning till konventionen i föreliggande skick.

Tillkomsten av Europeiska frihandelssammanslutningen torde komma att medföra övervägande fördelar för vissa delar av det svenska näringslivet. Fördelarna synes emellertid främst komma exportnäringarna till del. De s. k. hemmamarknadsnäringarna torde däremot få räkna med svårigheter och anpassningsproblem. Ett sådant konstaterande grundar sig inte på uppfattningen att de svenska företagen inom dessa näringar generellt sett skulle vara de utländska företagen underlägsna utan på att de kommer att få bedriva sin verksamhet under helt ändrade betingelser. Över huvud taget måste man räkna med omställningssvårigheter för vissa delar av vårt näringsliv, särskilt för vissa grenar av småföretagsamheten. Såsom i propositionen framhålles är det angeläget, att de problem som härvidlag kan uppkomma beaktas i god tid och härvid tillses, att omställningsprocessen förlöper så smidigt som möjligt. Det är att beklaga, att de förslag som

framförts från vårt håll om åtgärder att underlätta dessa omställnings-svårigheter inte beaktats.

Såsom framhållits har frihandelssammanslutningen uppställt som ett av sina främsta syftemål att främja en ekonomisk expansion, full sysselsättning och fortlöpande förbättring av levnadsstandarden inom sammanslutningens område liksom inom varje medlemsstat. I konventionen har därför intagits vissa undantagsmöjligheter i syfte att förebygga snedvridning av handeln, motverka betalningssvårigheter för medlemsländerna och hindra ekonomisk stagnation inom vissa sektorer eller geografiska områden. För inledningsskedet är givetvis de åtgärder, som enligt artikel 20 kan vidtagas mot en påtaglig ökning av arbetslösheten inom en särskild sektor av industrien eller inom ett särskilt geografiskt område, främst av intresse. Om sådan arbetslöshet uppstår som följd av importökning från övriga medlemsstater, kan importrestriktioner eller andra åtgärder vidtagas. Det är angeläget att Kungl. Maj:t med uppmärksamhet följer utvecklingen i nämnda avseende och — därest så befinnes erforderligt till följd av arbetslöshet inom viss sektor av industrien eller visst geografiskt område — tillvaratar undantagsmöjligheterna för vårt lands vidkommande. Likaledes är det av vikt, att den svenska produktionens intressen beaktas vid de årliga övervägandena i sammanslutningens råd angående utvecklingen av handeln med jordbruksvaror.

Särskild uppmärksamhet måste enligt vår mening också ägnas åt utvecklingen inom fiskerinäringen. Såsom framhållits har djupfrysta fiskfiléer och fiskkonserver hänförs till industrivaror. Det innebär, att gränsskyddet för dessa produkter kommer att borttagas i fråga om import från övriga EFTA-länder. Den svenska fiskerinäringen har enligt vår mening goda möjligheter att hävda sig i konkurrensen, men för närvarande har den inte samma villkor som fisket i vissa andra områden. I fråga om de djupfrysta fiskfiléerna, särskilt torskfiléerna, kan härvid en ogynnsam utveckling befaras för den svenska fiskerinäringen, i synnerhet ostkustfisket. Det synes oss angeläget, att det svenska fiskets intressen bevakas på tillbörligt sätt med hänsyn såväl till fiskarkåren som till fiskets betydelse ur beredskaps-synpunkt. Enligt EFTA-överenskommelsen skall sammanslutningens råd i händelse av genomgripande förändring i konkurrensförhållandena inom fiskerinäringen överväga att upptaga djupfrysta fiskfiléer i bilaga E, innebärande att dessa i fortsättningen icke skulle betraktas som industrivara. Så skall ske, såvida icke rådet genom enhälligt beslut bestämmer annorlunda. Möjligheter synes alltså föreligga att få de djupfrysta fiskfiléerna hänförs till fiskeprodukter. Det är enligt vår mening angeläget, att Kungl. Maj:t tar initiativ i detta syfte.

Väsentligast är enligt vår mening, att näringspolitiken i vårt land utformas på sådant sätt, att vårt näringsliv får så god konkurrenskraft som

möjligt och därmed förmåga att klara omställningssvårigheterna. Skattepolitiken och den ekonomiska politiken måste sålunda anpassas till det nya läget och dess krav på ökade investeringar i näringslivet. Dessa spörsmål har närmare behandlats i från vårt håll tidigare väckta motioner angående inrättande av näringsråd m. m., I: 435 och II: 544. Vi hänvisar i detta sammanhang till vad i nämnda motioner anförts om rationalisering, produktionsomläggning, kreditmöjligheter, handelsrepresentation, organisationer för marknadsföring m. m.

I andra motioner från vårt håll, I: 382 och II: 478, har föreslagits, att statsgaranti för lån till hantverks- och industriföretag m. m. under budgetåret 1960/61 skall beviljas intill ett belopp av 135 milj. kronor. Den ökning som härmed förordats utöver vad departementschefen föreslagit, 100 milj. kronor, skulle till avsevärd del användas till främjande av rationalisering m. m. inom näringslivet med anledning av anslutningen till EFTA. Omständigheten att garantigivningen väsentligt bör ökas för här angivna syften synes icke behöva medföra någon ändring av handläggningen av garantiärendena. Kommerskollegium bör vara central instans och företagarföreningarna lokala instanser. Av tekniska skäl har sålunda yrkandet fått ställas i anslutning till punkt 50, tionde huvudtiteln. Denna punkt torde komma att behandlas av riksdagen i annat sammanhang. I motionerna har förutsatts, att det skulle ankomma på Kungl. Maj:t att utarbeta förslag till grunder för en sådan kreditgarantigivning i syfte att främja småföretagsamhetens anpassning till EFTA-marknaden. I nuvarande läge framstår det som angeläget, att Kungl. Maj:t skyndsamt framlägger förslag i nämnda syfte — inom ramen för en statlig kreditgarantigivning av 135 milj. kronor för budgetåret 1960/61 i enlighet med vad som förordats i de nämnda motionerna.

I fråga om jordbruksavsnittet framstår det som en angelägen näringspolitisk uppgift att tillse att syftet med den träffade sexårsuppgörelsen med jordbruket kan uppfyllas. Detta överensstämmer också med den målsättning, som uttryckts i artikel 22 av EFTA-konventionen, nämligen att den nationella jordbrukspolitikerna skall syfta till att bl. a. åstadkomma stabilitet på marknaden och tillräcklig tillgång på varor för konsumenterna till rimliga priser samt att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard.

Såsom departementschefen framhåller har de svenska intressena på jordbruksvaruområdet inte helt kunnat beaktas i EFTA-konventionen. Vissa jordbruksregleringsvaror skall enligt konventionen behandlas som industrivaror. Ett visst inkomstbortfall för jordbruket kan därvid uppstå till följd av bl. a. åtgärder, som i anledning av EFTA-konventionen kan beslutas för livsmedelsindustriens vidkommande. Vidare kan det särskilda jordbruksavtalet med Danmark medföra inkomstbortfall för jordbruket.

Departementschefen framhåller, att i nämnda fall förhandlingar skall upp-
tas med jordbrukets representanter om kompensation åt jordbruket. Men
endast i fråga om konsekvenserna av jordbruksavtalet med Danmark ut-
talas, att härvid en lösning måste eftersträvas i överensstämmelse med det
träffade sexårsavtalet.

I den sexårsuppgörelse, som i fjol träffades mellan statens jordbruks-
nämnd och jordbrukets förhandlingsdelegation, hette det härom: "Därest
beslut skulle komma att fattas om sådant vidgat handelspolitiskt samarbete
med andra länder, som nyss nämnts, torde det därför ankomma på näm-
nden att efter överläggningar med förhandlingsdelegationen framlägga för-
slag till de åtgärder, som i så fall kan anses påkallade med hänsyn till syftet
med den nu träffade uppgörelsen."

Till de varor, som hänförts till industrisektorn, hör lin och hampa, vilket
bl. a. innebär, att de särskilda reglerna om inskränkning i rätten att an-
vända statliga stödåtgärder äger tillämpning beträffande nämnda produk-
ter. I propositionen framhålles, att det ur denna synpunkt kan visa sig
nödvändigt att ompröva frågan om det stöd som för närvarande utgår i
vårt land för odling och beredning av lin och hampa. Det förutsättes, att
statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet vid behov skall föran-
stalta om sådan utredning och framlägga de förslag i ämnet som kan visa
sig påkallade. Vi vill i sammanhanget understryka vikten av att odling och
beredning av lin och hampa även i fortsättningen erhåller det stöd, som är
motiverat med hänsyn till denna produktions betydelse framför allt ur
beredskapssynpunkt.

Den träffade sexårsuppgörelsen med jordbruket måste givetvis upprätt-
hållas. Vid de förhandlingar, som i anledning av EFTA-konventionen och
jordbruksavtalet med Danmark kommer att upptagas med jordbrukets för-
handlingsdelegation, måste sålunda en sådan lösning eftersträvas, att syf-
tet med sexårsuppgörelsen tillgodoses.

Departementschefen understryker i propositionen vikten av att nära kon-
takt kan upprätthållas med näringslivet och arbetsmarknadens parter
rörande de frågeställningar som aktualiseras vid genomförandet av den
nya marknadsbildningen. Kommerkollegiets utredningsverksamhet har,
framhåller departementschefen vidare, bedrivits i nära samverkan med
olika organisationer inom näringslivet och på arbetsmarknaden, för vilket
ändamål särskilda kontaktgrupper verkat. Det kan givetvis intygas, att
detta utrednings- och förberedelsearbete varit av stort värde. Men anled-
ning till kritiska erinringar synes också förefinnas. Såvitt vi har oss be-
kant har exempelvis inte organisationerna inom trädgårdsnäringen varit
företrädna i kommerskollegiets utredningsverksamhet, trots att EFTA-
konventionen måste sägas vara av genomgripande betydelse för nämnda
näringsgren.

I detta sammanhang är det anledning att uppmärksamma uttalandet i propositionen, att "enighet råder om att det inom ramen för den europeiska frihandelssammanslutningen bör inledas överläggningar mellan de båda länderna (Sverige och Danmark) i syfte att åstadkomma ökad frihet i den inbördes handeln med trädgårdsprodukter". Överläggningar med trädgårdsnäringsens organisationer har emellertid — såvitt vi har oss bekant — inte ägt rum i denna fråga. Vi kan inte finna, att det ovan citerade uttalandet står i överensstämmelse med att trädgårdsprodukterna skall inräknas bland jordbruksvarorna och följaktligen bör åtnjuta samma skydd som dessa. Nuvarande skydd för trädgårdsprodukterna bör lämnas orört intill dess att gällande jordbruksavtal utlöper och ny omprövning av jordbruksskyddet skall företagas. Ändring av importskyddet för trädgårdsnäringsens produkter bör vidare givetvis inte få vidtagas utan att överläggningar äger rum med näringsens organisationer.

De omställnings- och anpassningsproblem, som anslutningen till EFTA föranleder för vårt näringsliv och särskilt för småföretagsamheten, är av sådan karaktär, att näringslivets och arbetsmarknadens organisationer måste få sina synpunkter framförda vid övervägandena på annat sätt än tidigare. Såsom framhållits har i motionerna I: 435 och II: 544 föreslagits inrättande av ett näringsråd, som skulle vara gemensamt organ för näringsliv, arbetsmarknad och berörda statliga myndigheter i frågor som har samband med Sveriges anslutning till EFTA. Företrädare för olika grenar av näringslivet och arbetsmarknaden bör sålunda ingå i rådet. De statliga myndigheter som främst bör representeras torde vara arbetsmarknadsstyrelsen, kommerskollegium och vederbörande departement.

Ett sådant näringsråd skulle enligt vår mening ha möjligheter att på ett allsidigt och sakkunnigt sätt överväga de åtgärder, som anpassningen till EFTA-marknaden kräver för vårt näringslivs vidkommande, exempelvis rationalisering, produktionsomläggning och härför nödvändiga investeringar, exportkreditgivning, handelsrepresentation, organisationer för marknadsföring m. m. För den kreditgarantigivning vi ovan förordat bör givetvis samråd med näringsrådet äga rum.

Men även för svenska ställningstaganden inom EFTA:s råd synes oss ett sådant näringsråd ha en angelägen rådgivande uppgift. Främst synes detta gälla de frågor som avgöres genom majoritetsbeslut inom rådet. Dessa frågor gäller genomgående de enskilda medlemsstaternas rätt och intressen i samband med snedvridning av handeln, betalningssvårigheter, svårigheter inom våra sektorer inom näringslivet eller i vissa geografiska områden o. s. v. och berör sålunda i hög grad det svenska näringslivet och den svenska arbetsmarknaden. Men även i samband med frågor som fordrar enhälligt beslut inom frihandelssammanslutningens råd, exempelvis ytterligare liberalisering genom snabbare tullsänkning eller utökande av det om-

rådesbehandlade sortimentet med varor från bilagorna D och E, bör givetvis näringslivets och arbetsmarknadsorganisationernas mening inhämtas.

Man har inom de sektorer av näringsliv och arbetsmarknad, där vissa övergångssvårigheter kan vara att vänta, rätt att kräva ett tillbörligt beaktande. Det får icke uteslutas att vårt land i EFTA:s råd kan få begära åtgärder grundade på konventionens stadgande om snedvridning av handeln, svårigheter inom vissa sektorer eller geografiska områden m. m. Ett sådant förfarande bör emellertid tillämpas endast då så befinner sig oundgängligt. Förebyggande åtgärder på den ekonomiska politikens område genom underlättande av kapitalanskaffning, organisationssträvanden o. d. bör givetvis komma i första hand i enlighet med vad vi ovan anförde.

Redan den 1 juli i år skall konventionen träda i kraft med betydande tullsänkningar. Förberedelse tiden är sålunda kort. Från vårt håll har tidigare i olika sammanhang framförts förslag om förberedelser inför en friare handel i Västeuropa. I nuvarande läge framstår det oundgängligt, att åtgärder i detta syfte vidtages utan dröjsmål. Det synes oss därför nödvändigt, att ett näringsråd snarast tillsättes i enlighet med vad vi förordade.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 25 måtte

I. i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla

a) om inrättande av ett näringsråd med representanter för näringslivets och arbetsmarknadens organisationer samt berörda statliga myndigheter i syfte att i olika avseenden underlätta vårt näringslivs anpassning till EFTA-marknaden i enlighet med motionens syfte,

b) om skyndsamt framläggande av förslag till grunder för statlig kreditgarantivning till hantverks- och industriföretag m. m. i syfte att särskilt främja åtgärder i anledning av EFTA-marknaden, varvid åsyftas att kreditgarantier budgetåret 1960/61 må beviljas intill ett belopp av 135 000 000 kronor,

c) om bemyndigande för statens jordbruksnämnd att efter förhandlingar med jordbrukets förhandlingsdelegation i anledning av EFTA-konventionen och jordbruksavtalet med Danmark framlägga förslag till sådana åtgärder, att syftet med sexårsuppgörelsen med jordbruksorganisationerna förverkligas,

d) om initiativ vid kommande förhandlingar inom EFTA i syfte att få djupfrysta fiskfiléer hänförda till bilaga E som fiskeprodukter, samt

II. även i övrigt beakta vad i motionen har anförts.

Stockholm den 12 februari 1960

*Gunnar Hedlund**Lars Eliasson**Per Svensson*

i Sundborn

i Stenkyrka

*Nils G. Hansson**Sven Vigelsbo*

i Skegrie